

احاب
پادشاه در
جنگ کشته
می شود
(۸۵۳ ق.م.)

الیسع
به عنوان
نبی منصوب
می شود
(۸۴۸)

یهو
به پادشاهی
اسرائیل منصوب
می شود
(۸۴۱)

یوئیل
به عنوان
نبی منصوب
می شود
(۸۳۵)

آمار حیاتی: هدف:

هشدار دادن به مردم یهودا در خصوص داوری قریب الوقوع خدا به سبب گناهانشان و نیز اصرار به توبه و بازگشتشان به سوی خدا.

نویسنده:

یوئیل، فرزند فتوئیل

مخاطبین:

مردم یهودا، حکومت جنوبی اسرائیل، و قوم خدا در هر نقطه از دنیا

تاریخ نگارش:

احتمالاً این کتاب در طی دوران نبوت یوئیل، بین سالهای ۸۳۵ تا ۷۹۶ ق.م. نوشته شده است.

زمینه تاریخی:

مردم یهودا مرفه و خودکامه شده بودند. عنایت خدا را بدیهی دانسته، خودمحور و بت پرست شده، گناه کاری پیشه کرده بودند. یوئیل به آنها هشدار می دهد که چنین شیوه زندگی در نهایت داوری خدا را بر آنان نازل خواهد ساخت.

آیه کلیدی:

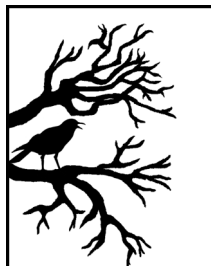
«خداوند می فرماید: «الان تا وقت باقی است با تمام دل خود، با روزه و گریه و ماتم به سوی من بازگشت کنید. اگر واقعاً پشیمانید، دلهایتان را چاک بزیند، نه لباس هایتان را»» (۱۲:۲ و ۱۳).

شخصیت های مهم:

یوئیل، مردم یهودا

مکان های مهم:

اورشلیم

شهر فقط با یک بمب نابود می شود و جهان وارد عصر هسته ای می گردد. یک اتم شکسته نیرویی پدید می آورد که نظیرش هرگز دیده نشده است. در مراکز فضایی، موشکها به فضا پرتاب می شوند. کشفیاتی که قرن ها فقط در رؤیاهای بشر جای داشت، اکنون در آغاز عصر فضا، در دسترس بشر قرار گرفته است.

کوههای آتش فشان، زمین لرزه ها، امواج عظیم دریاها، و گردبادها همگی نیرویی مهارنشدنی تولید می کنند. تنها

کاری که در مقابل این بلاهای طبیعی از دست بشر بر می آید، فرار از آنها است و بعد، بازگشت به محل وقوع حادثه و جمع آوری ویرانه های باقیمانده.

در پدیده های طبیعی و تجهیزات ساخت بشر، نظاره گر نیرو و قدرتی مافوق تصور می باشیم. اما این نیروها توان به همپایی با قدرت خدای قادر مطلق را ندارند. خداوند متعال، آفریدگار کهکشانشان و اتمها و قوانین طبیعی، بر تمام آنچه که هست و آنچه که خواهد بود، حاکمیت دارد. چه ابلهانه است که بدون او زندگی نماییم؛ چه احمقانه است که از او بگریزیم و خود را پنهان سازیم؛ چه مسخره است که از او ناطاعتی کنیم. اما ما چنین می کنیم. از رویداد باغ عدن به این سو، بشر در پی گریز از حاکمیت خدا بوده است، گویی خودش خدا است و می تواند سرنوشت خود را رقم زند. خدا نیز مانع سرکشی بشر نشده است. اما **روز خلاء/ونه** به زودی فرا خواهد رسید.

یوئیل در باره همین روز سخن می گوید، و موضوع کتابش همین است. در آن روز، خدا هر بی عدالتی و هر ناطاعتی را مورد داوری قرار خواهد داد؛ همه حسابها تسویه شده، هر کجی راست خواهد شد.

آگاهی ما در باره یوئیل بسیار اندک است؛ فقط می دانیم که او یک نبی بوده، پسر فتوئیل. محل زندگی اش شاید اورشلیم بوده باشد، چرا که مخاطبینش اهالی یهودا بودند در حکومت جنوبی. او هر که بوده باشد، در این کتاب بسیار کوبنده و قاطع سخن می گوید. پیام او حاکی از نگرانی و هشدار است، گرچه آکنده از امید نیز هست. یوئیل بیان می دارد که آفریدگار ما، آن داور قادر مطلق، رحیم نیز هست و مایل است هر آنکه را که به او توکل دارد، مورد رحمت خود قرار دهد.

یوئیل نخست شرح می دهد که چگونه ملخها حمله کرده، تمام محصول را از بین می برند. مصیبتی که از این مخلوقات حادث می شود چیزی نیست جز پیش در آمدی از مجازات قریب الوقوع الهی. از این رو، یوئیل مردم را تشویق می کند تا از گناهانشان دست کشیده، روی به سوی خدا آورند. اما در لابلای این پیام داوری و توبه، مهربانی خدا نیز مورد تأکید قرار می گیرد؛ او وعده می دهد که پیروان خود را برکت دهد. در واقع، «هر که نام خداوند را بخواند، نجات خواهد یافت» (۳:۲).

به هنگام مطالعه کتاب یوئیل، به دیدگاه او از قدرت و قوت خدا و داوری نهایی او بر گناه دقت کنید. تصمیم بگیرید که از خدا پیروی کرده، او را اطاعت نمایید، و فقط او را عبادت کنید.

یونس به‌عنوان نبی منصوب می‌شود؛ یرعام دوم به پادشاهی اسرائیل منصوب می‌شود (۷۹۳)	خدمت یونیل به پایان می‌رسد (۹۷۹۶؟)	یهوآش به پادشاهی اسرائیل منصوب می‌شود (۷۹۸)	یهوآحاز به پادشاهی اسرائیل منصوب می‌شود (۸۱۴)
---	--	---	---

تقسیم‌بندی کلی:

۱. روز ملخها (۱:۱ - ۲۷:۲)
 ۲. روز خداوند (۲۸:۲ - ۳۱:۳)
- بلای ملخ، تنها پیش‌درآمدی بود بر فرا رسیدن روز داوری خداوند. این یک فراخوانی ابدی است برای توبه و بازگشت به‌سوی خدا و برخورداری از برکات او. همان‌گونه که اهالی یهودا مورد داوری قرار گرفتند و محصولاتشان خوراک ملخ شد، ما نیز اگر در گناه زندگی کنیم به رنج و ذلت مبتلا خواهیم شد. اما فیض خدا چه اکنون و چه در آن روز در دسترس ما است.

موضوع‌های مهم

موضوع	توضیحات	اهمیت موضوع
داوری و مجازات	داوری و مجازات خدا همچون لشکری از ملخ‌ها هولناک و گریزناپذیر است و گناه‌کاران را فرو می‌گیرد. در آن زمان نه خوراکی خواهد بود و نه آبی، نه گریزی و نه امنیتی. روزی که ما باید در آن برای زندگی و اعمال خود نزد خدا حساب پس بدهیم، به‌زودی فرا خواهد رسید.	ما باید حساب کار خود را به خدا باز پس دهیم و در مقابل او مسؤول باشیم، نه در مقابل طبیعت و اقتصاد و دشمنان. ما نمی‌توانیم برای ابد خدا را نادیده بگیریم و یا نسبت به او خطا بورزیم. ما باید اکنون یا به پیام او گوش بسپاریم، یا که در غیر این صورت، با خشم و غضب او روبرو شویم.
بخشایش	خدا آماده بود تا تمامی آنان را که از گناه رویگردان بودند و به حضور او باز می‌آمدند، ببخشاید. او می‌خواست باران محبتش را بر قوم خود ببارد و آنها را چنان احیا کند که با او رابطه‌ای عمیق برقرار سازند.	بخشش نتیجه توبه و بازگشت به‌سوی خدا است. هیچ‌گاه برای برخورداری از بخشایش خدا دیر نیست. اشتیاق و آرزوی خدا در این است که انسان‌ها به‌نزد او باز گردند.
وعده روح‌القدس	یونیل نبی وعده فرا رسیدن زمانی را می‌دهد که خدا باران روح خود را بر مردم نازل می‌سازد. این سرفصلی جدید و تازه در پرستش و عبادت ایمانداران خواهد بود، و همچنین سرآغاز مجازاتی خواهد بود بر آنان که او را نمی‌پذیرند.	خدا زمام امور را به‌دست دارد؛ او است قاضی عادل و آنکه قادر به احیا کردن انسان است. روح‌القدس همان‌گونه که محبت خدا را در قلب ایمانداران اولیه تأیید می‌کرد اکنون نیز در قلب ما گواهی است بر این محبت (اعمال ۲). ما باید نسبت به خدا وفادار باشیم و تحت قدرت و هدایت روح‌القدس زندگی کنیم.

۱- روز ملخها

یوئیل بلای ملخها را پیشگویی می کند

این پیام از جانب خداوند به یوئیل پسر فتوئیل رسید:

۱ ای مردان سالخوردهٔ اسرائیل بشنوید! ای ساکنان زمین گوش فرا دهید! آیا در تمام عمرتان، یا در سراسر تاریختان هرگز چنین چیزی واقع شده است؟ ۲ در سالهای آینده این را برای فرزندانان نقل کنید. این داستان هولناک را سینه به سینه به نسل‌های بعدی تعریف کنید. ۳ ملخها دسته‌دسته خواهند آمد و محصول شما را تمام خواهند خورد. ۴ ای مستان، بیدار شوید و زاری کنید، چون هر چه انگور بوده خراب شده و هر چه شراب داشتید از بین رفته است! ۵ لشکر بزرگی از ملخ، تمام سرزمین اسرائیل را پوشانده است. آنقدر زیادند که نمی‌توان آنها را شمرد. دندانهایشان مانند دندان شیر تیز است! ۶ تاکستان مرا از بین برده‌اند و پوست درختان انجیر را کنده، شاخه‌ها و تنه‌های آنها را سفید و لخت باقی گذاشته‌اند. ۷ همچون دختر جوانی که نامزدش مرده باشد، گریه و زاری نمایید. ۸ غله و شرابی که می‌بایست به خانهٔ خداوند تقدیم شود، از بین رفته است. کاهنان که خدمتگزاران خداوند هستند، ماتم گرفته‌اند. ۹ در مزرعه‌ها محصولی باقی نمانده، غله و انگور و روغن زیتون از بین رفته و همه جا را غم و غصه فرا گرفته است.

۲:۱

ار ۷:۳۰

۳:۱

خرو ۲:۱۰

تث ۹-۴:۶

۴:۱

اش ۴:۳۳

ار ۱۴:۵۱

یول ۲۵:۲

۶:۱

یول ۴:۱

۷:۱

عا ۹:۴

۹:۱

هو ۴:۹

یول ۱۳:۱، ۱۴:۲

باشد. ملخها وقتی به صورت دسته حرکت می‌کنند، تعدادشان خارج از شمارش می‌گردد (۶:۱) و چند متر بالای زمین پرواز می‌کنند، طوری که آسمان را تیره و تاریک می‌سازند (۲:۲). وقتی بر زمین فرود می‌آیند، همه گیاهان را می‌خورند (۷:۱-۱۲) و همه چیز را بر سر راه خود از میان می‌برند (۹:۲).

۴:۱ توضیحات مبسوط یوئیل سبب شده که بسیاری معتقد باشند که او به یک بلای واقعی ملخ اشاره می‌کرده که بر سرزمین یهودا آمده بود یا قرار بود بیاید. نظر متداول دیگر این است که ملخها مظهر سپاهیان مهاجم دشمن است. نظر درست هر چه باشد، مقصود یوئیل این بود که خدا قومش را به سبب گناهانشان کیفر خواهد رسانید. یوئیل این داوری را «روز خداوند» می‌خواند (ر.ش. توضیحات ۱:۱۵).

۵:۱ مردم حس اخلاقی خود را از دست داده و نسبت به گناه بی‌اعتنا شده بودند. یوئیل آنان را فرا می‌خواند تا از بی‌خبری بیرون آیند و تا دیر نشده، گناهان خود را تصدیق کنند، والا همه چیز، حتی انگور و درخت مو که موجب سرمستی ایشان بود، از میان خواهد رفت. رفاه و آرامش می‌تواند ما را نیز به خواب غفلت فرو برد. هرگز نباید بگذاریم که وفور نعمت جایگزینی برای هشپاری روحانی ما گردد.

۱۰:۱ یوئیل نبی ملت یهودا بود، سرزمینی که به حکومت جنوبی نیز معروف است. در این کتاب ذکری از محل زندگی او به میان نیامده، اما احتمالاً طی دوران سلطنت یهوآش (۸۳۵-۷۹۶ ق.م.) نبوت می‌کرده است. اگرچه برخی بر اساس ۱:۳ بر این باورند که او کتاب خود را پس از بازگشت یهودیان از تبعید نوشته است، اما آنان که به ۴:۳ استناد می‌کنند، بر این مدعا هستند که صور و صیدون و فلسطین، پیش از دوره تبعید، ملل معاصر یهودا بوده‌اند (۵۸۶ ق.م.)، لذا این کتاب نمی‌توانسته پس از بازگشت از تبعید نوشته شده باشد. اما در قیاس با پیام جاودانی کتاب یوئیل، زمان نگارش آن از اهمیت چندانی برخوردار نیست. گناه موجب نزول خشم و داوری خدا است. اما در عین حال، عدالت و داوری خدا با رحمت و فیض همراه است.

۳:۱ خدا به قوم خود فرموده بود که روایت سرنوشت خود را سینه به سینه به فرزندانشان منتقل کنند و پیوسته در خصوص آنچه آموخته بودند با ایشان سخن بگویند. یکی از بزرگترین هدایایی که می‌توانیم به دیگران بدهیم، داستان زندگی خودمان می‌باشد تا ایشان درک کنند که چه موفقیت‌ها و چه اشتباهاتی داشته‌ایم.

۴:۱ بلای ملخ می‌تواند به اندازه هجوم یک لشکر، ویرانگر

۱۱:۱ ای کشاورزان، گریه کنید و ای باغبانان، زاری نمایید؛ زیرا محصولات گندم و جواز میان رفته است.^{۱۲} درختان انگور خشک شده، و درختان انجیر و انار، خرما و سیب، و تمام درختان دیگر نابود شده است. شادی از انسان رخت بر بسته است.

۱۱:۱
عز ۳:۹
عا ۱۶:۵
۱۲:۱
غزل ۳:۲
یول ۷:۱
حب ۱۸و۱۷:۳
حجی ۱۹:۲

یوئیل مردم را به توبه فرا می خواند

۱۳:۱ ای کاهنان، لباس ماتم بپوشید. ای خدمتگزاران خدای من، تمام شب در برابر قربانگاه گریه کنید، چون دیگر غله و شرابی نمانده تا به خانه خدایتان هدیه کنید.^{۱۴} روزه را اعلام کنید و خبر دهید که مردم جمع شوند. ریش سفیدان همراه با تمام قوم در خانه خداوند، خدای خود جمع شوند و آنجا در حضور او گریه و ناله کنند.

۱۳:۱
یاد ۲۷:۲۱
ا ۸:۴

۱۵:۱ اوای بر ما، چون روز هولناک مجازات نزدیک می شود. نابودی از جانب خدای قادر مطلق فرا رسیده است!^{۱۶} خوراکیان در برابر چشمانمان ناپدید می شود و تمامی شادیها و خوشیها در خانه خدای ما به پایان می رسد.^{۱۷} بذر در زمین پوسیده می شود. انبارها و سیلوها خالی شده اند. غله در مزرعه ها تلف شده است.^{۱۸} گاوان چون چراگاهی ندارند سرگردانند و از گرسنگی می نالند و گوسفندان تلف می شوند.

۱۵:۱
اش ۹:۱۳
حز ۱۳-۲۷
یول ۱:۲
۱۶:۱
اش ۷:۳
عا ۷:۴
۱۷:۱
اش ۱۱و۱۰:۱۷

۱۹:۱ ای خداوند، ما را یاری فرما! زیرا گرما و خشکسالی چراگاهها را خشکانیده و تمام درختان را سوزانیده است.^{۲۰} حتی حیوانات وحشی هم برای کمک بسوی تو فریاد برمی آورند، چون آبی برای خوردن ندارند. نهرهای کوهستانها خشک شده و چراگاهها زیر آفتاب بکلی سوخته اند.

۱۹:۱
مز ۱۵:۵۰ ؛ ۱۵:۹۱
میکا ۷:۷
۲۰:۱
یاد ۷:۱۷ ؛ ۵:۱۸
مز ۲۱:۱۰۴
یول ۱۸:۱

آنگاه که خدا تمامی نیروهای شرارت را از میان بر می دارد.

حتی وقتی مقصود از روز خداوند، رویدادی در زمان حال می باشد، به روز آخر نیز اشاره می کند. این رویداد نهایی در تاریخ بشر از دو جنبه برخوردار است: (۱) مکافات شرارت و گناه، و (۲) پاداش نهایی به ایمانداران و فادار. عدالت و راستی چیره خواهد شد، اما پس از رنجهای بسیار (زکریا ۱:۱۴-۳). روز نهایی خداوند زمان امید است، چرا که همه آنانی که به آن روز برسند، تا ابد با خدا خواهند بود.

۱۵-۱۹ بدون خدا هلاکت حتمی است. آنانی که رابطه ای با خدا ندارند، بدون امید نجات در حضور خدا خواهند ایستاد. تا فرصت باقی است، به محبت و رحمت خدا توسل جوید (۳۲:۲).

۱۴:۱ روزه دوره ای بود برای پرهیز از خوراک و نزدیک شدن به خدا با فروتنی، و اندوه برای گناه، و دعای مُصرانه. در روزگار عهدعتیق، مردم اغلب در زمان مصیبت ها روزه می گرفتند تا توجه خود را متمرکز بر خدا سازند و تغییر قلبی و سرسپردگی واقعی خود را نشان دهند (ر.ش. داوران ۲۶:۲۰ ؛ پادشاهان ۲۷:۲۱ ؛ عزرا ۲۱:۸ ؛ یونس ۵و۴).

۱۵:۱ «روز هولناک مجازات» در متن اصلی «روز خداوند» می باشد. این عبارت در عهدعتیق و در کتاب یوئیل زیاد به چشم می خورد (ر.ش. ۲:۱۱، ۱۱:۳۱ ؛ ۱۴:۳). هدف از آن همواره اشاره به رویدادی خارق العاده است، خواه این رویداد در زمان حال رخ دهد (مانند بلای ملخها)، یا در آینده ای نزدیک (نظیر ویرانی اورشلیم یا شکست سپاه دشمن)، یا در پایان جهان،

یوئیل در مورد داوری قریب الوقوع هشدار می دهد

۲ شیپور خطر را در اورشلیم به صدا در آورید! بگذارید صدای آن بر بالای کوه مقدس من شنیده شود! همه از ترس بلرزند، زیرا روز داوری خداوند نزدیک می شود.

آن روز، روز تاریکی و ظلمت، روز ابرهای سیاه و تاریکی غلیظ است. چه لشکر نیرومندی! کوهها را مثل سیاهی شب می پوشانند! این قوم چقدر نیرومندند! مثل آنها پیش از این هرگز دیده نشده و پس از این نیز دیده نخواهد شد! مانند آتش زمین را می خورند. زمین در برابر ایشان مانند باغ عدن است ولی وقتی آن را پشت سر می گذارند به بیابان سوخته تبدیل می شود. هیچ چیز در برابر آنها سالم نمی ماند. آنها شبیه اسبهای تندرو هستند. تماشا کنید چطور روی کوهها جست و خیز می کنند! به صدایی که از خود در می آورند گوش فرا دهید! صدای آنها همچون غرش عرابه ها، و صدای آتشی است که مزرعه را می سوزاند و مانند قیل و قال سپاه بزرگی است که به میدان جنگ می رود!

مردم با دیدن آنها به خود می لرزند و رنگ از رویشان می پرد. آنها همچون جنگاوران حمله می کنند، و مانند سربازان از حصارها بالا می روند. در صفوف منظم حرکت می کنند^۸ و بدون اینکه مانعی برای یکدیگر باشند مستقیم به جلو می روند. باهیچ سلاحی نمی توان مانع پیشروی آنها شد. ^۹به داخل شهر هجوم

۱:۲
یول ۱۵:۱ ؛ ۳۱،۱۵،۱۱:۲ ؛ ۱۴:۳

۲:۲
دان ۱۲:۹
یول ۲:۱ ؛ ۱۵،۱۱،۱۰،۵:۲ ؛ ۱۴:۳

۳:۲
پیدا ۸:۲
اش ۳:۵۱
عا ۴:۷

۵:۲
اش ۲۴:۵ ؛ ۳۰:۳۰
نج ۳:۲ ؛ ۲:۳

۶:۲
ار ۶:۳۰

۹:۲
خرو ۶:۱۰
ار ۲۱:۹
یو ۱:۱۰

یوئیل	جو حاکم
یوئیل به عنوان نبی یهودا از ۸۳۵ تا ۷۹۶ ق.م. خدمت کرد.	عتلیا، ملکه شرور، قدرت را طی یک کودتای خونین به دست گرفت، اما پس از چند سال سرنگون شد. یوآش پادشاه شد، اما چون فقط هفت سال داشت، نیازمند هدایت روحانی زیادی بود. یوآش در سالهای نخستین خود از خدا پیروی کرد، اما بعدها از او روی گرداند.
	بلای ملخها به منظور تأدیب ملت نازل شد. یوئیل مردم را فرا خواند تا پیش از وقوع مجازاتی سخت تر، به سوی خدا باز گردند.
	خدا همه بشر را به سبب گناهانشان داوری خواهد کرد، اما نسبت به توبه کاران رحیم است و به آنان رستگاری ابدی را هدیه خواهد فرمود.
انبیای هم عصر	الیسع (۸۴۸ - ۷۹۷ ق.م.) یونس (۷۹۳ - ۷۵۳ ق.م.)

۲:۲ **باب** یوئیل هنوز به توصیف آثار ویرانگر حمله ملخها می پردازد (ر.ش. ۲۵:۲). این هشدار نشان می داد که بحران بسیار نزدیک بود. اما یوئیل اعلام می داشت که اگر مردم از گناهانشان دست نکشند، بلای ملخها فقط آغازگر بحرانی بزرگتر می باشد.

۳:۲ باغ عدن نخستین کاشانه آدم و حوا بود (پیدایش ۸:۲). این باغ که به زیبایی شهره بود، در اینجا برای توصیف زیبایی سرزمین یهودا پیش از ویرانی اش به کار رفته است.

می‌برند، از دیوارها بالا می‌روند و مثل دزد از پنجره وارد خانه‌ها می‌شوند. زمین در برابر آنها به حرکت می‌آید و آسمان می‌لرزد. خورشید و ماه، تیره و تار شده، ستارگان ناپدید می‌گردند.

^{۱۱} خداوند با صدای بلند آنها را رهبری می‌کند. این سپاه بزرگ و نیرومند خداوند است که فرمان او را بجا می‌آورد. روز داوری خداوند روزی وحشت‌آور و هولناک است. کیست که بتواند آن را تحمل کند؟

به‌سوی خداوند باز گردید

^{۱۲} خداوند می‌فرماید: «الان تا وقت باقی است با تمام دل خود، با روزه و گریه و ماتم بسوی من باز گشت کنید. ^{۱۳} اگر واقعاً پشیمانید، دل‌هایتان را چاک بزیند نه لباس‌هایتان را.»

بسوی خداوند، خدای خود بازگشت نمایید، زیرا او بخشنده و مهربان است. زود به خشم نمی‌آید، رحمتش بسیار است و راضی به مجازات شما نمی‌باشد. ^{۱۴} کسی چه می‌داند، شاید او از خشم خود برگردد و آنقدر شما را برکت دهد که باز غله و شراب کافی داشته باشید و بتوانید به خداوند هدیه کنید!

^{۱۵} در کوه صهیون شیپور را به صدا در آورید! روزه را اعلام کنید و همه قوم را در یکجا جمع کرده، ^{۱۶} آنها را تقدیس کنید. پیران و کودکان و شیرخوارگان را هم جمع کنید. داماد را از خانه و عروس را از حجله‌اش فرا خوانید. ^{۱۷} کاهنانی که خدمتگزاران خداوند هستند در میان قوم و قربانگاه ایستاده، گریه کنند و دعا نموده، بگویند:

«ای خدای ما، از تقصیرات قوم خود بگذر و نگذار بت‌پرستان بر ایشان حکمرانی کنند، زیرا آنها از آن تو هستند. نگذار بت‌پرستان ایشان را مسخره کرده، بگویند: پس خدای شما کجاست؟»

^{۱۸} آنگاه خداوند بخاطر آبروی سرزمین خود به غیرت آمده، بر قوم خود

۱۰:۲
اش ۱۰:۱۳
یول ۱۵:۳ ؛ ۳۱:۲
نح ۵:۱
متی ۵۱:۲۷ ؛ ۲۹:۲۴
اعما ۲۰:۲
۱۱:۲
مز ۶:۴۶
اش ۱۳:۴۲
یول ۱۶:۳ ؛ ۱۰:۲

۱۲:۲
تث ۳۰ و ۲۹:۴
۱۳:۲
خرو ۶:۳۴
اعد ۱۸:۱۴
مز ۴۵:۱۰۶
عا ۶-۲:۷

۱۴:۲
حجی ۱۹:۲

۱۵:۲
یول ۱۰:۲

۱۷:۲
مز ۱۳:۴۴ ؛ ۱۰:۷۹
اش ۲۰:۳۷
میکا ۱۰:۷

۱۸:۲
تث ۳۶:۳۲
اش ۱۰:۶۰

۱۸:۲ این آیه نقطه عطفی است در کتاب. یوئیل از پیشگویی در باره فروریزی مکافات الهی به پیشگویی در باره فروریزی بخشایش و برکات خدا حرکت می‌کند. اما این بخشایش زمانی واقع خواهد شد که مردم بر آن شوند که طبق خواست خدا زندگی کنند و از گناهان خود دست بشویند. هر جا که توبه باشد، امید نیز خواهد بود. این امید در این بخش از کتاب عرضه شده است. اگر این امید نمی‌بود، کتاب یوئیل فقط پیام نومیدی را ارائه می‌داد. این وعده بخشایش قطعاً مردم را تشویق به توبه نمود.

۱۳ و ۱۲:۲ خدا به قومش فرمود که تا زمان باقی است، به‌سوی او باز گردند. زمان می‌گذشت و هلاکت به‌زودی گریبان آنان را می‌گرفت. برای ما نیز زمان در حال گذر است. از آنجا که نمی‌دانیم زندگی مان کی به پایان خواهد رسید، هم‌اکنون تا دیر نشده، باید به‌سوی خداوند بیاییم. نگذارید چیزی مانع بازگشتان به‌سوی خدا گردد.

۱۳:۲ چاک زدن لباس اغلب نشانه اندوهی عمیق بود. اما خدا طالب نمایش ظاهری توبه بدون دگرگونی واقعی و درونی نبود (اسموئیل ۷:۱۶؛ متی ۲۳-۱:۳۶). مهم این است که حالت قلبی خود را نسبت به خدا اصلاح کنید، نه فقط اعمال ظاهری‌تان را.

ترحم خواهد نمود.^{۱۹} خداوند خواهد گفت: «من برای شما غله و شراب و روغن می‌فرستم تا سیر شوید. دیگر در بین بت پرستان مسخره نخواهید شد.^{۲۰} سربازان دشمن را که از شمال بر شما هجوم آورده‌اند، از سرزمینتان بیرون می‌رانم و آنها را به نقاط دوردست می‌فرستم؛ ایشان را به سرزمینهای بی‌آب و علف باز می‌گردانم تا در آنجا بمیرند. نصف آنها به دریای مرده و نصف دیگرشان به دریای مدیترانه رانده خواهند شد. آنگاه بوی تعفن لاشه آنها بلند خواهد شد. من آنها را بسبب آنچه بر سر شما آورده‌اند نابود خواهم کرد.»^{۲۱} ای مزرعه‌ها ترسان نباشید، از این به بعد شادی نموده، خوشحال باشید، زیرا خداوند کارهای عجیبی برای شما کرده است.^{۲۲} ای گله‌ها و رمه‌ها ترسید، چون چراگاهها دوباره سبز می‌شوند. درختان باز میوه خود را خواهند داد و انجیر و انگور به فراوانی یافت خواهند شد.^{۲۳} ای مردم اورشلیم، شادی کنید! در خداوند، خدای خود شادمان باشید! زیرا بارانهایی که او می‌فرستد، نشانه‌هایی از عدالت اوست. بار دیگر در پاییز بارانهای پاییزی و در بهار بارانهای بهاری خواهند بارید.^{۲۴} خرمنگاهها دوباره پر از گندم شده، چرخشتهای از روغن زیتون و شراب لبریز خواهند گردید.

^{۲۵} خداوند می‌فرماید: «تمام محصولی را که سالهای قبل ملخها آن لشکر بزرگ و نابود کننده‌ای که بر ضد شما فرستادم خوردند، به شما پس خواهم داد!^{۲۶} بار دیگر غذای کافی خورده، سیر خواهید شد و مرا برای معجزاتی که برای شما انجام داده‌ام ستایش خواهید کرد و شما ای قوم من دیگر هرگز خوار نخواهید شد.^{۲۷} ای اسرائیل، شما خواهید دانست که من در میان شما می‌باشم و تنها من خداوند، خدای شما هستم و دیگر هرگز خوار نخواهید شد.

۱۹:۲

جز ۲۹:۳۴ ؛ ۲۹:۳۹

۲۰:۲

تث ۲۴:۱۱

ار ۱۵:۱۴ و ۱۵

زک ۸:۱۴

۲۳:۲

مز ۶:۲۸ ؛ ۶:۷۲ ؛ ۱:۹۵-۳

هو ۳:۶

زک ۱:۱۰

فیل ۱:۳

اتسا ۱۶:۵

۲۶:۲

مز ۵:۶۷-۷

اش ۱۷:۴۵

روم ۱۱:۱۰

۲۷:۲

لاو ۱۱:۲۶ و ۱۲

اش ۱۸:۴۵ ؛ ۵۰:۴۵

جز ۲۸ و ۲۲:۳۹

یول ۲۱:۱۷ ؛ ۳

۲۶:۲ و ۲۷: اگر قرار بود که یهودیان هیچگاه مصیبتی نظیر بلای ملخها را تجربه نکنند، چگونه می‌توان رویدادهایی همچون اسارت بابل، بردگی ایشان در زمان یونانی‌ها و رومی‌ها، و آزار و اذیت‌های زمان هیتلر را توجیه کرد؟ باید مراقب بود که این آیه‌ها را از چارچوبشان خارج نکنیم. اینها هنوز جزو پیشگویی‌های یوئیل در بخش برکات می‌باشند. مردم اسرائیل فقط زمانی از چنین مصیبت‌ها به دور خواهند بود که کاملاً توبه بکنند. برکات خدا فقط نصیب کسانی می‌شود که صادقانه و به‌طور دائم او را پیروی نمایند. اما وعده خدا قطعاً این است که پس از روز داوری نهایی، قومش دیگر هرگز مصیبت‌هایی از این دست را تجربه نخواهند کرد (زکریا ۹:۱۴-۱۱؛ مکاشفه ۲۱).

۲۱:۲ یوئیل ترس از مکافات الهی را (۱:۲) با شادی ناشی از دخالت خدا (۲۱:۲) مقایسه می‌کند. گناه در روز خداوند موجب داوری می‌شود، و فقط بخشایش الهی است که شادی به‌ارمغان می‌آورد. اگر توبه نکنید، گناهتان منتهی به داوری خواهد شد. بگذارید خدا در زندگی‌تان دخالت کند؛ آنگاه در آن روز، شادی و وجد خواهید کرد و از چیزی هراسان نخواهید بود.
۲۶-۲۲:۲ خدا وعده نداده که تمامی پیروانش ثروتمند باشند. وقتی خدا گناهانمان را می‌بخشاید، رابطه ما را با خودش اصلاح می‌کند؛ این امر تضمین نمی‌کند که تک‌تک ما ثروتمند شویم. اما خدا وعده داده که عمیق‌ترین نیازهای دوستداران خود را تأمین کند؛ این امر اگر بلافاصله تحقق نیابد، در ابدیت قطعاً تحقق خواهد یافت.

۲- روز خداوند

خدا روح خود را فرو خواهد ریخت

۲۸ «پس از آن، روح خود را بر همهٔ مردم خواهم ریخت! پسران و دختران شما نبوت خواهند کرد. پیران شما خوابها و جوانان شما رؤیایها خواهند دید. ۲۹ در آن روزها من روح خود را بر غلامان و کنیزان شما نیز خواهم ریخت. ۳۰ «علامت‌های عجیب از خون، آتش و ستونهای دود، در آسمان و زمین ظاهر خواهم ساخت. ۳۱ پیش از فرا رسیدن روز بزرگ و هولناک خداوند، آفتاب تاریک و ماه مانند خون سرخ خواهد شد. ۳۲ اما هر که نام خداوند را بخواند نجات خواهد یافت. همانطور که خداوند وعده داده است، در اورشلیم عده‌ای جان سالم بدر خواهند برد؛ زیرا خداوند عده‌ای را برگزیده است که باقی بمانند.»

۲۸:۲

اش ۱۵:۳۲
اعما ۱۶:۲-۱۸

۲۹:۲

اقرن ۱۳:۱۲

۳۱:۲

یول ۱:۲، ۱۰:۳

۳۲:۲

اش ۲:۴

اعما ۲۱:۲

روم ۱۳:۱۰؛ ۲۶:۱۱

روز خداوند نزدیک است

۳ خداوند می‌فرماید: «در آن زمان وقتی رفاه و سعادت را به یهودا و اورشلیم بازگردانم، ۲ سپاهیان جهان را در «درهٔ داوری» جمع خواهم کرد و در آنجا ایشان را بخاطر میراث خود، اسرائیل محاکمه خواهم نمود، چون قوم مرا در میان قوم‌ها پراکنده ساخته، سرزمین مرا تقسیم کردند. ۳ آنها بر سر افراد قوم من قمار کردند و پسران و دختران نوجوان را در ازای فاحشه‌ها و شراب فروختند. ۴ ای صور و صیدون، و ای شهرهای فلسطین چه می‌خواهید بکنید؟ آیا می‌خواهید از من انتقام بگیرید؟ اگر چنین کنید من بلافاصله شما

۲:۳

اش ۱۸:۶۶

یول ۱۴:۱۲، ۳

صف ۸:۳

۳:۳

عو ۱۱

نا ۱۰:۳

برکت قرار خواهد داد، بلکه ایشان را با نابودی شرارت نیز برکت خواهد داد؛ او به هر رنج و دردی پایان خواهد بخشید. تحقق این پیشگویی هم در آن زمان صورت خواهد پذیرفت، هم در طول تاریخ، و هم در روز آخر. تحقق آن در آن روزگار می‌تواند مربوط شود به پیروزی یهوشافاط پادشاه بر دشمنانش، از جمله بر موآب و عمون (۲ تواریخ ۲۰). تحقق تدریجی آن در طول تاریخ، می‌تواند اشاره داشته باشد به آسودگی یهودیان پس از بازگشتشان از اسارت بابل. تحقق نهایی آن در زمان جنگ عظیمی صورت خواهد پذیرفت که پیش از حکومت مسیح بر زمین درگیر خواهد شد (مکاشفه ۷:۲۰-۹).

۴:۳ صور و صیدون شهرهای مهمی بودند در فنیقیه واقع در شمال اسرائیل؛ فلسطین سرزمینی بود واقع در جنوب غربی یهودا. این دو سرزمین کوچک به‌هنگام سقوط یهودا و اسرائیل شادی کردند چون می‌توانستند از تجارت فزاینده منطقه نفع ببرند. خدا ایشان را به سبب نگرش نادرستشان مورد داوری قرار خواهد داد.

۲۸-۲۹:۲ پطرس رسول در روز پنتیکاست این بخش را نقل قول کرد (اعمال ۲:۱۶-۲۱)؛ ریزش روح‌القدس که یوئیل پیشگویی کرد، در روز پنتیکاست رخ داد. حزقیال نیز در باره افاضه روح‌القدس سخن گفت (حزقیال ۳۹:۲۸ و ۲۹) که به‌باور بعضی، پس از بازگشت مسیح تحقق خواهد یافت. روح خدا هم‌اکنون در اختیار تمام کسانی است که خداوند را بخوانند (۲:۳۲).

۳۱:۲ و ۳۲ داوری و رحمت به یکدیگر پیوند دارند. یوئیل گفته بود که اگر مردم توبه کنند، خداوند ایشان را از داوری خواهد رهانید (۲:۱۲-۱۴). بنابراین، در کشاکش این داوری و فاجعه، بعضی رهایی خواهند یافت. قصد خدا نه نابودی، بلکه شفا دادن است. اما لازم است که نجات و رهایی او را بپذیریم، والا همراه ناتوبه کاران هلاک خواهیم شد.

۳:۲ عبارت «در آن زمان» به زمانی اشاره دارد که آنانی که خداوند را می‌خوانند، نجات می‌یابند (۲:۳۲). خدا نه فقط نیازهای ایمانداران را تأمین کرده، ایشان را مورد

را مجازات خواهم کرد.^۵ طلا و نقره و تمام گنجینه‌های گران‌قیمت مرا گرفته و آنها را به بتخانه‌های خود برده‌اید. مردم یهودا و اورشلیم را به یونانیها فروخته‌اید و ایشان را از سرزمینشان آواره کرده‌اید؛^۶ ولی من دو باره آنها را از نقاطی که به آن فروخته شده‌اند باز می‌گردانم و همه کارهای شما را تلافی می‌کنم.^۸ من پسران و دختران شما را به مردم یهودا خواهم فروخت و ایشان هم آنها را به سبائیان که در نقاط دوردستی ساکنند خواهند فروخت. من که خداوند هستم این را می‌گویم.

^۹ «برای جنگ آماده شوید و به همه خبر دهید! بهترین سربازان خود را بسیج کنید و تمام سپاهیان خود را فراخوانید.^{۱۰} گاوآهنهای خود را ذوب نموده، شمشیر بسازید و از اره‌های خود نیزه تهیه کنید. مردان ضعیف نیز خود را برای جنگ آماده کنند.^{۱۱} ای همه قوم‌ها، بشتابید و از هر طرف جمع شوید.»

اکنون ای خداوند، جنگاوران خود را فرود آر!

^{۱۲} خداوند می‌فرماید: «قومها جمع شوند و به «دره داوری» بیانند، چون من در آنجا نشسته، همه را داوری خواهم کرد.^{۱۳} داسها را آماده کنید، زیرا محصول رسیده و آماده است. انگورهای داخل چرخشت را با پا له کنید، چون از شرارت این مردم لبریز شده است.»

^{۱۴} مردم دسته‌دسته در «دره داوری» جمع می‌شوند، زیرا در آنجا روز خداوند بزودی فرا خواهد رسید.^{۱۵} آفتاب و ماه تاریک می‌شوند و ستاره‌ها دیگر نمی‌درخشند.

^{۱۶} خداوند از اورشلیم فریاد برمی‌آورد. آسمان و زمین می‌لرزند؛ اما خداوند همچنان پناهگاه و قلعه قوم خود اسرائیل خواهد بود.^{۱۷} «آنگاه خواهید دانست که من در کوه مقدس خود صهیون، خداوند، خدای شما هستم. اورشلیم برای

۵:۳
۲ پاد ۱۸:۱۲
دان ۳و۲:۵

۹:۳
اش ۱۳:۴
ار ۳:۴۶؛ ۲۷:۵۱
زک ۲:۱۴ و ۳

۱۰:۳
اش ۴:۲
میکا ۳:۴

۱۲:۳
مز ۹۸:۷۶
اش ۱۳:۳
مکا ۱۱:۱۹

۱۳:۳
هو ۱۱:۶
متی ۳۹:۱۳
مر ۲۹:۴

۱۴:۳
اش ۲:۳۴-۸
جز ۸:۳۸-۲۳
یول ۱:۲؛ ۱۲:۲۳

۱۵:۳
یول ۱۲:۱۰؛ ۳۱:۱۰

۱۶:۳
مز ۲:۱۸؛ ۲۱:۱۹
هو ۱۰:۱۱
عا ۲:۱؛ ۸:۳

زک ۵:۱۲؛ ۹-۵

۱۷:۳
اش ۹:۱۱
جز ۴۰:۲۰
زک ۳:۸

شد. به اطراف خود نگاه کنید. دوستان خود را بنگرید، به آنها که با ایشان کار و زندگی می‌کنید. آیا ایشان بخشایش الهی را دریافت داشته‌اند؟ آیا در مورد عواقب گناه هشدار شنیده‌اند؟ اگر جدیت داوری نهایی خدا را درک کنیم، یقیناً مایل خواهیم بود که هدیه امیدبخش خدا را به ایشان برسانیم.

۱۷:۳ حرف آخر را خدا خواهد زد؛ حاکمیت غایی او در آخر زمان آشکار خواهد شد. ما نمی‌توانیم پیش‌بینی کنیم که پایان جهان کی فرا خواهد رسید، اما می‌توانیم یقین داشته باشیم که او بر رویدادهای جهان احاطه دارد. تاریخ جهان، و نیز زندگی ما، همه در دستهای خدا است. پس چه بهتر که این واقعیت را هم‌اینک بپذیریم تا بعداً.

۶:۳ برخی معتقدند که این آیه حاکی از آن است که یوئیل پس از اسارت بابل زندگی می‌کرد، زمانی که فرهنگ یونانی رو به شکوفایی گذارده بود. اما کشفیات باستان‌شناسی نشان داده‌اند که یونانی‌ها از حدود ۸۰۰ ق.م. با فنیقیه روابط بازرگانی داشتند.

۸:۳ سبائیان اهالی سبا بودند، سرزمینی واقع در جنوب غربی عربستان. یک قرن پیش از این، یکی از ملکه‌های سبا به دیدار سلیمان آمده بود (۱ پادشاه ۱۰:۱-۱۳).

۱۴:۳ یوئیل توصیف می‌کند که چگونه مردم دسته‌دسته در دره داوری انتظار می‌کشند. میلیاردها انسان تا کنون بر زمین زیسته‌اند و هر یک از آنان، چه مردگان و چه زندگان و چه آنانی که باید زاده شوند، داوری خواهند

همیشه از آن من خواهد بود و زمانی می‌رسد که دیگر هیچ سپاه بیگانه‌ای از آن گذر نخواهد کرد.

۱۸ «از کوهها شراب تازه خواهد چکید و از بلندیها شیر جاری خواهد شد. نهرهای خشک یهودا از آب پر خواهند شد و از خانه خداوند چشمه‌ای خواهد جوشید تا دره شطیم را سیراب سازد. ۱۹ مصر و ادوم هر دو بسبب ظلمی که به سرزمین یهودا کردند از بین خواهند رفت، زیرا مردم بی‌گناه آنجا را کشتند.

۲۰ «ولی یهودا و اورشلیم تا به ابد پایدار خواهند ماند. ۲۱ من انتقام خون قوم خود را خواهم گرفت و از تقصیر کسانی که بر آنها ظلم کردند، نخواهم گذشت. من در اورشلیم با قوم خود ساکن خواهم شد.»

۱۸:۳
خرو ۸:۳
اش ۱۲:۵۵ و ۱۳
عا ۱۳:۹
۱۹:۳
عا ۱۱:۱
عو ۱۰
۲۰:۳
حز ۲۵:۳۷
عا ۱۵:۹
۲۱:۳
اش ۴:۴
حز ۲۹:۲۵، ۳۶
متی ۲۵:۲۷

خداوند را خوانده باشد. پیروزی و آرامش قطعاً نصیب آنانی خواهد شد که به خدا توکل می‌کنند (۳۲:۲).

۲۱:۳ کتاب یوئیل با پیشگویی نابودی سرزمین اسرائیل آغاز، و با پیشگویی احیای آن به پایان می‌رسد. در آغاز کتاب، او بر ضرورت توبه تأکید کرد و در پایان، بر وعده بخشایشی که ناشی از توبه است. یوئیل می‌کوشید مردم را متقاعد کند که از خواب غفلت بیرون آیند (۵:۱)، از بی‌تفاوتی خارج شوند، و متوجه خطر دوری از خدا باشند. پیام او برای ما این است که هنوز وقت باقی است؛ هر که نام خداوند را بخواند، نجات خواهد یافت (۱۲:۲، ۱۴، ۳۲). آنان که چنین کنند، از برکاتی که در پیشگویی یوئیل آمده، بهره خواهند برد؛ آنان که حاضر به بازگشت به سوی خدا نیستند، با هلاکت روبرو خواهند شد.

۱۸:۳ تصویر سرزمین احیاشده تصویری است بسیار زیبا، شبیه به باغ عدن. آب حیات‌بخشی که از خانه خدا جاری می‌شود، بیانگر برکاتی است که از حضور خدا حاصل می‌گردد. آنان که به خدا توسل می‌جویند، تا به ابد ثمربخش خواهند بود (همچنین ر.ش. حزقیال ۴۷:۱-۱۲؛ مکاشفه ۲:۲-۲۲).

۱۹:۳ مصر و ادوم از سرسخت‌ترین دشمنان اسرائیل بودند. آنها مظهر تمامی ملت‌هایی هستند که با قوم خدا دشمن‌اند. وعده خدا مبنی بر نابودی آنها، همچنین وعده‌ای است در مورد اینکه تمامی شرارت روزی از جهان برچیده خواهد شد.

۲۱ و ۲۰:۳ کلمه اسرائیل در اینجا برای اشاره به تمامی قوم خدا به کار رفته است، یعنی هر آن کس که نام